

เรียน อาจารย์อนุวัฒน์ ที่เคารพ

ได้ข้อมูลจาก คุณ ปู ให้หาเหตุผลเพื่อตอบข้อซักถามในประเด็นต่างๆเกี่ยวกับร่างพรบ. สถาบันฯตามข้อคิดเห็นของ คณะกรรมการบอร์ดสวส.เมื่อวันที่19 ธ.ค. 49 มีดังนี้

1. (ร่าง) พรบ.ดังกล่าวมีความยาวมากไป จะสามารถปรับแก้ไขให้สั้น และ กระชับกว่านี้ได้หรือไม่ (พรพ.จัดทำร่าง พรบ.ฉบับนี้โดยใช้แนวทางของพระราชกฤษฎีกา)

เท่าที่ผมมีประสบการณ์ พรบ.ฉบับนี้ยังสั้นเกินไป เพราะยังขาดสาระสำคัญหลายอย่าง เช่นขาดสภาพบังคับ(Law Enforcement) เช่นจะอย่างไรถ้าสถานพยาบาลที่ไม่ได้ผ่านการประเมิน แต่นำความเท็จไปหลอกลวงประชาชนหรือนำ Logoไปใช้โฆษณา หรือสถานพยาบาลเคยผ่านการ ประเมินแล้วต่อมาไม่ผ่านการ Surveillance หรือเปลี่ยนผู้บริหารเลิกทำ HA แต่ยังคงแขวนป้ายอยู่ นั้นก็ต้องเพิ่ม หมวด 4 บทกำหนดโทษ ขึ้นอีกหมวดหนึ่ง

2.คำว่า"อำนาจ"ในพรบ.ฉบับนี้ คณะกรรมการฯมีความเห็นว่ามันน่ากลัว และยิ่งใหญ่ ถ้าจะคงไว้จะมีผลดีผลเสียอย่างไรหรือหากไม่เหมาะสมในการใช้ในพรบ.ฉบับนี้ควรใช้คำว่าอะไรแทน ได้

เท่าที่ผมมีประสบการณ์ พรบ.อื่นๆที่ใช้คำว่า “อำนาจหน้าที่”ทั้งนั้น เหมาะสมแล้วครับ

3.การเรียงลำดับของมาตราถูกต้องแล้วหรือยัง ยกตัวอย่างเช่นในร่างพรบ.มาตราที่เกี่ยวกับ องค์กรมมาก่อนมาตราที่เกี่ยวกับคณะกรรมการแต่คณะกรรมการฯมีความเห็นว่ามาตราที่เกี่ยวกับคณะกรรมการควรมาก่อนมาตราที่เกี่ยวกับองค์กร ที่ถูกต้องควรเป็นอย่างไร

เท่าที่ผมมีประสบการณ์ พรบ.อื่นๆ มาตราที่เกี่ยวกับคณะกรรมการฯต้องมาก่อน(แต่ มักจะต้องเป็นคณะกรรมการฯที่มีอำนาจมากกว่าผอ.หมายถึงผอ.เป็นเพียงเลขาธิการและต้อง Report Board) นั้นคือควรสลับหมวด 1 กับหมวด 2

4.รายละเอียดในมาตรา 8 (3), (4), (5) และ (9) ที่เกี่ยวข้อง กับอำนาจของสถาบันฯ ตามร่าง พรบ.ได้เขียนแยกข้อไว้ซึ่งพรพ.เห็นว่ามีความชัดเจนอยู่แล้วแต่คณะกรรมการมีความเห็นว่าอำนาจการ พัฒนา ประเมิน และรับรองจะเขียนอย่างไรให้มีความชัดเจนและเหมาะสมสามารถครอบคลุมประเด็น ว่าการพัฒนา ประเมิน และรับรองเป็นอำนาจของพรพ.ที่ต้องดำเนินการในขณะเดียวกันต้องไม่เปิด ช่องว่างให้หน่วยงานนอกสามารถเรียกร้องที่จะมาดำเนินการพัฒนา ประเมิน และรับรองแทน พรพ.ได้

เท่าที่ผมมีประสบการณ์ พรบ.อื่นๆจะต้องเขียนเอาไว้ที่ Part Intro คือหลักการและ เหตุผลที่อาจต้องนำมาปรับใช้ว่า

“.....พระราชบัญญัติฉบับนี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัด สิทธิและเสรีภาพของบุคคลซึ่งบัญญัติไว้ในมาตรา 3 แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับ

ชั่วคราว) พุทธศักราช 2549 จึงจำต้องบัญญัติให้สามารถกระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายนี้.....”

(มาตรา 3 ภายใต้บังคับบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้ ตักศิรีความเป็นมนุษย์ สิทธิเสรีภาพ และความเสมอภาค บรรดาที่ชนชาวไทยเคยได้รับการคุ้มครองตามประเพณีการปกครองประเทศไทยในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขและตามพันธกรณีระหว่างประเทศที่ประเทศไทยมีอยู่แล้ว ย่อมได้รับการคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญนี้)

(ก) ซึ่งกม.ไทยและระหว่างประเทศที่คุ้มครองอยู่คือ Consumer Protection Law; the Right to choose (สิทธิที่จะเลือก) ตาม พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภคพ.ศ. 2522

มาตรา 4 ผู้บริโภคมีสิทธิได้รับความคุ้มครองดังต่อไปนี้

(1).....

(2) สิทธิที่จะมีอิสระในการเลือกหาสินค้าหรือบริการ

(HA, ISO, JCI รวมถึงยี่ห้อใดๆหรือยี่ห้อใหม่ๆล้วนเป็นสินค้าหรือบริการที่ผู้บริโภคย่อมสามารถเลือกได้)

(๗) Antitrust Law (กฎหมายป้องกันการผูกขาด) ตาม พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้าพ.ศ. 2542

ถ้าไม่มีกฎหมายให้อำนาจ พรพ.เพื่อผูกขาด “อำนาจหน้าที่”ไว้; HA ใหม่ จะถูกเรียกว่า “ผู้ประกอบการกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด”

ดังนั้นผมเห็นด้วยว่าจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเขียน “อำนาจหน้าที่”ไว้ให้ชัดเจนในเรื่องนี้ เพียงแต่อาจไม่สามารถครอบคลุมทั้งเรื่องการพัฒนา การประเมิน และการรับรองได้ ดังที่อาจารย์อนุวัฒน์ ทราบอยู่แล้วว่าในกรณี training หรือ consulting หรือแม้แต่ mock survey ย่อมห้ามไม่ได้โดยสภาพอยู่แล้ว และภาคเอกชนคงสนใจมากที่จะเข้ามามีส่วนร่วมโดยไม่จำเป็นต้องทำความตกลงหรือสัญญาใดๆกับ พรพ.ตามร่างพรบ.ฯมาตรา 8(9)

หวังว่าข้อมูลเหล่านี้คงพอมีประโยชน์บ้าง

เอนก ยมจินดา

28/12/06